Srovnání modelových představ o rozvoji spršek kosmického záření s detailními Monte Carlo simulacemi.

Alena Bakalová Školitel: Ing. Jakub Vícha, Ph.D.

ČVUT v Praze Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská

Obsah

- Modelové představy o rozvoji spršky kosmického záření
- Simulace spršek kosmického záření
- Energetický vývoj hloubky maxima spršky
- Energetický vývoj počtu mionů ve spršce
- Rozdíl hloubky mionového maxima a maxima spršky

Heitlerův model EM spršek

- K rozpadu dochází vždy po vzdálenosti d (splitting length) $d = \lambda_r \ln 2$
- Proces přestává když částice dosáhnou kritické energie ξ^c_e

Hloubka maxima spršky X_{max}

$$X_{\max}^{\gamma} = n_c \lambda_r \ln 2$$

Elongation rate

$$\Lambda = \frac{\mathrm{d}X_{\max}}{\mathrm{d}\log_{10}E_0}$$

Heitler-Matthewsův model

Hadronové spršky, atmosféra složena z vrstev tloušťky

 $d = \lambda_I \ln 2$

Hadrony interagují po projití jednou atmosférickou vrstvou - Nch nabitých pionů a 1/2 Nch neutrálních pionů

$$n_c = \frac{\ln(\frac{E_0}{\xi_\pi^c})}{\ln(\frac{3}{2}N_{ch})}$$

Piony se rozpadnou na miony

$$N_{\mu} = N_{\pi} = (N_{ch})^{n_c} \quad N_{\mu} = (\frac{E_0}{\xi_{\pi}^c})^{\beta}$$

Elongation rate

$$\Lambda^{p} = \Lambda^{\gamma} + \frac{\mathrm{d}(X_{0} - \lambda_{I} \ln(3N_{ch}))}{\mathrm{d}\log_{10} E_{0}} = 58\mathrm{g}\cdot\mathrm{cm}^{-2}$$

Převzato z [1]

Superpoziční model

- Jádro s nukleonovým číslem A a primární energií E₀
 - A nezávislých spršek s energiemi E_0 / A
- Ze simulačních dat navržen předpis pro maximum spršky

$$\langle X_{\max} \rangle = X_0 + \Lambda \log_{10}(\frac{E}{E_0 A}) + \xi \ln A + \delta \ln A \log_{10}(\frac{E}{E_0})$$

$$\Lambda^A = \Lambda + \delta \ln A$$

	Sibyll 2.1	EPOS-LHC	QGSJet II-04
X_{0}	795,1±0,3	806,1±0,3	790,4±0,3
Λ	57,9±0,3	56,3±0,3	54,4±0,3
ξ	0,06±0,12	0,47±0,12	-0,33±0,12
δ	0,08±0,11	1,15±0,11	0,69±0,11

CONEX

- Kombinuje Monte Carlo simulace vysokoenergetických interakcí a numerická řešení kaskádových rovnic
- Volba parametrů spršky typ primární částice, počet spršek, energie, zenitový úhel, simulační model …
- Modely hadronických interakcí: EPOS LHC, QGSJet II 04, QGSJet 01, SIBYLL 2.1.
- Simulované spršky
 - EPOS-LHC, QGSJet II-04
 - $-10^{14}-10^{20}$ eV
 - proton, jádro He, jádro N, jádro Fe,
 - foton
 - zenitové úhly $\theta = 0^{\circ}, 40^{\circ}, 60^{\circ}$

Energetický vývoj hloubky maxima spršky

- Heitlerův model předpokládá hodnotu elongation rate $\Lambda = 85 \text{g} \cdot \text{cm}^{-2}$

	Λ(foton) [g/cm^2]		Λ(foton) [g/cm^2]
EPOS-LHC 0°	87,1±1,5	QGSJet II-04 0°	86,7±1,6
EPOS-LHC 40°	86,9±1,6	QGSJet II-04 40°	87,2±1,4
EPOS-LHC 60°	87,6±1,4	QGSJet II-04 60°	87,8±1,5

Energetický vývoj hloubky maxima spršky

- Zjištění hodnoty elongation rate z nasimulovaných spršek fitováním závislosti maxima spršky na logaritmu energie primární částice
- Předpovědi z modelů:

Heitler-Matthews

Superpoziční model

$$\Lambda = 58.0 \mathrm{g} \cdot \mathrm{cm}^{-2}$$

$$\Lambda^{\rm A} = \Lambda + \delta \ln {\rm A}$$

Energetický vývoj počtu mionů ve spršce

- Určení parametru β z nasimulovaných spršek
 - 3 atmosférické hloubky (maximum spršky, mionové maximum spršky, nadmořská výška 1400m.n.m)
- Klesá s nukleonovým číslem
- Roste se zenitovým úhlem
- Zjištěné hodnoty $\beta \approx 0,900 0,935$
- Modelová předpověď
 $\beta = 0.85$
- Pro fotonové spršky $\beta \approx 1,01-1,10$

Rozdíl hloubky mionového maxima a maxima spršky

- Při nižších energiích X^µ_{max} X_{max} nižší pro těžší jádra, při nejvyšších energiích opačná závislost
- Zatím nemáme vysvětlení

Závěr

- Elongation rate pro fotony a protony v rámci chyby odpovídá předpokládaným hodnotám z Heitlerova a Heitler-Matthewsova modelu.
- Pro prvky s vyšším atomovým číslem hodnota elongation rate roste.
- Parametr β vychází vyšší než předpokládaná hodnota $\beta = 0.85$ $\beta \approx 0.900 - 0.935$
- Plány do budoucna: vysvětlení zjištěných efektů a aplikace výsledků na pozorovaná data z Observatoře Pierre Auger

Děkuji za pozornost

Použitá literatura

- [1] J. Matthews, A Heitler model of extensive air showers. *Astroparticle Physics* 22, 387 (2004)
- [2] T. Bergmann, et al., One-dimensional hybrid approach to extensive air shower simulation. *Astropart. Phys.* 26, 420 (2007)
- [3] T. Pierog, et al., First Results of Fast One-dimensional Hybrid Simulation of EAS Using CONEX. *Nucl. Phys., Proc. Suppl.* 151, 159(2006)
- [4] Pierre Auger Collaboration, Interpretation of the Depths of Maximum of Extensive Air Showers Measured by the Pierre Auger Observatory, *Journal* of Cosmology and Astroparticle Physics 2, 026 (2013)
- [5] S. Petrera, Update of the parameterisations given in "Interpretation of the Depths of Maximum..." in the energy range 10^17-10^20 eV, GAP 083 (2014)